

Оскільки поліцейські можуть стикнутися у процесі служби із випадками захоплення заручників було б доцільним використання методів стрільби, які застосовуються в підготовці спецпідрозділів. Для цього є необхідним створення свого роду полігону на якому будуть встановлені перешкоди у вигляді будинків, дверей, вікон тощо, відкривши які раптово з'являється силует особи. В цей момент стріляючий повинен оцінити за найкоротший проміжок часу, чи становить ця особа загрозу чи ні і вжити відповідних заходів (відкрити або ні вогонь на ураження). Цей вид тренінгу тренує зорову активність, моторику, швидкість реакції.

Вважалося б доцільним також модернізування ВНЗ та приміщень в них де проводиться заняття з вогневої підготовки. Таким може бути створення на базі цих закладів мультимедійних тирів зі специфічним програмним забезпеченням, де можуть проектуватися ситуації реального зіткнення з озброєним(и) правопорушником.

Застосування та використання зброї завжди є стресом, особливо якщо це стосується життя та здоров'я особи. Саме це можна вважати за необхідність введення свого роду психологічних тренінгів щодо застосування вогнепальної зброї. На таких заняттях правоохоронцям необхідно розповідати та практично опрацьовувати ситуації протистояння особам, які зі зброєю в руках загрожують життю та здоров'ю не лише поліцейського, а й пересічних громадян. До того ж необхідно роз'яснити психологію правопорушників які беруть зброю до рук та як опанувати себе правоохоронцю, який опинився у такій ситуації для подальших адекватних дій з попередження та знешкодження таких осіб. Як показує нам практика є багато випадків не лише в Україні, а й за кордоном коли правоохоронці не змогли опанувати себе в цей момент і це призвело до сумних наслідків [6].

Тактико-спеціальна підготовка являє собою сукупність всіх навичок набутих поліцейськими під час занять і з вогневої підготовки, і спеціальної фізичної підготовки та їх практичного застосування. Поліцейський повинен знати та тверезо оцінювати кожну ситуацію в яку потрапляє правоохоронець коли стикається із правопорушеннями.

Під час вивчення ТСП поліцейські навчаються практично застосовувати свої вміння для виконання того чи іншого виду завдання, що поставлено перед ними.

Необхідним є постійне відпрацювання ситуаційних завдань у формі гри із моделюванням умов, які могли б поставити курсантів в ситуацію внутрішнього протиріччя – стресу. Хоча це є навчанням, проте курсанти повинні реалізовувати вирішення поставлених перед ними завдань швидко та адекватно.

На практиці відомо, що коли особи потрапляють під вплив стресу вони можуть через свої фізіологічні особливості перехвилюватись і не так ефективно виконувати поставлені задачі [2].

Необхідними умовами для набуття курсантами ВНЗ МВС навиків дій у стресових ситуаціях слід вважати створення спеціальних кімнат-лабіринтів та тактичних полігонів, в котрих моделюються найбільш розповсюджені моделі службових ситуацій з використанням в них мультимедійних пристроїв та обладнання для надання навчальному процесу більшого реалізму.

Список використаних джерел:

1. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посібн. Київ: Знання, 2005. 486 с.
2. Нижник Г. Психологічне здоров'я - запорука творчого саморозвитку. *Психолог.* 2006, № 25-28. С. 101-103.
3. Шеремет О. Вийдемо зі стресу разом: соціально- психологічний тренінг. *Психолог.* 2007, № 23-24. С. 17-24.
4. Наугольник Л.Б. Психологія стресу: курс лекцій. Львів: Ліга-Прес, 2013. 128 с
5. Смолінська О.Ф. Стрес та шляхи його подолання. URL: <https://erudyt.net/dokumentatsiya/informaciya-dlya-psixologiv/stres-ta-shlyahy-joho-podolannya.html> (дата звернення: 11.06.2022).
6. Стрес: поняття, вплив, фази, характеристика та подолання. URL: <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/psychology/28184/> (дата звернення: 11.06.2022).

Журавель Олександр Анатолійович

старший викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

УДОСКОНАЛЕННЯ РІВНЯ СЛУЖБОВО-ПРИКЛАДНИХ ЄДИНОБОРСТВ ПРАВООХОРОННИХ СТРУКТУР

У сучасних умовах реформування МВС насамперед приділяється увага якісній службовій підготовці Особового складу Національної поліції. Однією зі складових такої підготовки фізична. Фізична підготовка – це комплекс заходів, спрямований на формування та вдосконалення рухових умінь і навичок, розвиток фізичних якостей та здібностей поліцейського з урахуванням особливостей його професійної діяльності. Своєю чергою, вона містить такі складові, як загальна фізична підготовка та тактика самозахисту й особистої безпеки.

Особливу допомогу додають прикладні види спорту які входять у склад підготовки правників в системі МВС.

Заняттям прикладними видами спорту передбачає формування та вдосконалення в поліцейських рухових якостей та навичок, необхідних у повсякденній діяльності та в разі виникнення екстремальних ситуацій; витривалості, швидкісних та силових якостей, які забезпечують можливість переслідування правопорушника та перевагу в силовому протистоянні при його затриманні, зокрема з подоланням природних та штучних перешкод; навички самоконтролю за фізичним станом та станом здоров'я у процесі виконання фізичних вправ; практичних навичок застосування прийомів самозахисту, особистої безпеки, фізичного впливу тощо.

Діяльність поліцейських часто пов'язана зі затриманням озброєного злочинця, дефіцитом інформації та часу для прийняття відповідальних рішень, постійною зміною обстановки, несподіваністю дій затриманого та іншими стрес-факторами, які здебільшого виникають в екстремальних ситуаціях.

Успішна діяльність в таких умовах зазвичай визначається умінням поліцейського керувати своїм емоційним станом, здібністю мобілізувати всі внутрішні можливості для досягнення перемоги, сміливістю, рішучістю, умінням влучно стріляти з табельної зброї, а також відмінним володінням прийомами самозахисту.

Детально зупинимось на підготовці поліцейського саме так на підготовці володінням прийомами самозахисту. Існує такий прикладний вид спорту як рукопашний бій, який широко поширений у структурах МВС. Рукопашний бій включає в себе різні техніки як ударну так і боротьбу зі захватами, больовими та удушливими прийомами. Правила рукопашного бою створені близько к реальному бою, що дозволяє співробітникам якісно виконувати свої професійні обов'язки на службі. Правила складаються: перший тур- демонстрація техніки, другий тур- вільні поєдинки. У першому турі відпрацьовуються всі захисні дії від ударів, захватів та від холодної і вогнепальної зброї, де спортсмен повинен набрати кількість балів для переходу у другий тур у якому проходять вільні поєдинки. У такому комплексному підході проявляються всі потрібні якісні речі в підготовці спортсменів.

Але у боротьбі за швидкістю та красою виконання прийомів у першому турі зникають реальні навички захисних дій, що приводить до негативних наслідкам у професійній діяльності співробітників. Так, при виконанні своїх службових обов'язків при затриманні злочинців при не якісному виконанні прийомів самозахисту приводить до травм, а іноді до летальних кінців. Такі випадки створюють негативний вплив на імідж поліцейського, а саме на його якісну фізичну підготовку та не вміння застосувати заходи фізичного впливу, ефективно обеззброювати правопорушника, конвоювати його тощо.

З огляду на це, а також на необхідність забезпечення недопущення втрат і травмування особового складу Національної поліції під час виконання завдань оперативно-службової діяльності питанням фізичної підготовки приділяється значна увага з боку МВС України.

Основним відомчим нормативним актом, який регламентує такі питання, є Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України, затверджене Наказом МВС України від 26.01.2016 №50.

Відповідно до п.6 Розділу 1 цього Положення фізична підготовка – це комплекс заходів, спрямований на формування та вдосконалення рухових умінь і навичок, розвиток фізичних якостей та здібностей поліцейського з урахуванням особливостей його професійної діяльності. А саме формування спеціальних знань, умінь та навичок застосування заходів фізичного впливу, прийомів самозахисту та рукопашного бою, обеззброєння та затримання осіб, що загрожують публічній безпеці та порядку, особистій безпеці громадян та поліцейських.

Відповідно до п. 5 Розділу 3 Положення заняття з фізичної підготовки проводить інструктор з особистої безпеки, або позаштатний фахівець-інструктор, який пройшов відповідний курс підготовки. Інструктор повинен володіти методикою проведення занять з фізичної підготовки, мати спортивне звання або посвідчення інструктора з прикладних видів спорту та мати педагогічний досвід в цій галузі.

На практиці виходить, що інструктор звичайно має всю необхідну кваліфікацію, але при проведенні практичних занять демонструє техніку «спортивного» рукопашного бою без необхідних деталей прийому, які у реальному житті життєво важливі. Такі псевдо заняття приводять до поверховому прийняттю учбового матеріалу та к негативному застосуванню прийомів при виконанні своїх службових обов'язків . Тому співробітник на службі прагне застосувати що відпрацьовував на практичних заняттях, але на практиці нічого не виходить, в слідку чого, така невдача деморалізує правоохоронця та відбиває «охоту» займатися рукопашним боєм. Тоді співробітник самотужки тренується, але іноді це приводить к травмам, як собі так і правопорушнику, а ще гірше к порушенню кримінальної справи відношенні поліцейського.

Таким чином можливо зробити висновок, що фахівець-інструктор повинен мати практичний досвід у застосуванні прийомів рукопашного бою та рекомендувати тільки ті прийоми які дійсно допоможуть успішно виконати завдання зі затриманням правопорушників та доставлення їх до територіальних відділів поліції. Таку задачу можуть виконати лише працівники належної фізичної підготовленості, котрі досконало володіють зброєю, спеціальними засобами, прийомами рукопашного бою тощо. Такі навички мають бути відпрацьовані до автоматизму.

Список використаних джерел:

1. Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України, наказ МВС України від 26 січня 2016 р. №50.
2. Бутов С.С. Основа спеціальної фізичної підготовки працівників ОВС: навч. посіб./ за заг. ред. Я.Ю. Кондратьєва та С.М. Моїсеєва. Київ: Нац. акад. внутр. Справ України, 2003.
3. Львівський державний університет внутрішніх справ: навчально-методичний посібник 2020 р. О.І. Тьорло.

Журавель О.А.,

старший викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Радельчук К.О.,

здобувач освітнього ступеня «бакалавр», Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ

Найпотужніша мотивація для молоді займатися спортом – це можливість покращити своє здоров'я та запобігти захворюванням. Сприятливий вплив фізичних вправ на організм відомий давно і не викликає сумнівів, тому його можна розглядати у двох вимірах: формування здорового способу життя та зниження ймовірності захворювань з урахуванням професійних, лікувальних ефективних фізичних вправ при багатьох захворюваннях.

У зв'язку з підвищеною увагою громадськості до діяльності працівників поліції у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами підготовки акцентується увага на ключових пріоритетах, особливо щодо форм, методів і засобів проведення практичних занять з підвищення фізичної підготовленості. Це вимагає від спеціалістів пошуку оптимізованих, ефективних педагогічних засобів, систем, технологій, спрямованих на максимальне розширення елементів спеціальної освіти.

При виконанні фізичної праці спостерігається зниження її ефективності через монотонність і одноманітність. Безперервне виконання розумової діяльності призводить до зниження відсотка сприйняття інформації і збільшення кількості професійних помилок. Виконання спеціальних вправ для м'язів всього тіла та зорової системи значно підвищує ефективність релаксації, ніж пасивний відпочинок і задоволення від процесу вправ. У цей час в організмі людини відбуваються зміни в діяльності всіх систем, особливо серцево-судинної та дихальної[1, с.45].

Служба в поліції передбачає виконання завдань різної складності та спрямованості. Поліцейські повинні вміти правильно реагувати на реальні ситуації та без зволікань приймати важливі рішення. Сукупність конкретних умов праці показує деякі особливості фізичної підготовки майбутніх правоохоронців.

Здатність витримувати фізичні навантаження без шкоди для ефективності роботи поліції є фундаментом, на якому ґрунтується вся система правопорядку. Таким чином, для ефективного виконання своїх обов'язків поліцейський повинен мати не лише відповідні професійно-особисті якості та стан здоров'я, а й достатній рівень фізичної підготовленості[2, с.56].

Таким чином, здійснено науковий пошук та обґрунтування сучасних підходів до розвитку та підвищення рівня спеціальної фізичної підготовленості курсантів молодших курсів із застосуванням методу педагогічного моделювання.

Метод моделювання у дослідженні проблеми спеціальної фізичної підготовки майбутніх офіцерів НПУ є найбільш функціональним, що дозволяє уточнити вид і принципи, відповідно до яких розробляється необхідна модель спеціальної фізичної підготовленості курсантів, структурні компоненти якої це такі блоки: цільовий, змістовно-організаційний, оцінний та ефективний, де важливими педагогічними чинниками є ефективний підхід, інтеграція, план підготовки, нормативи підготовленості майбутніх офіцерів НПУ[3, с. 73].

Список використаних джерел:

1. Селюков В. С., Кушніренко Р. О., Константинов Д. В. Фізичне виховання як напрям підготовки поліцейських в Україні. Порівняльно-аналітичне право. 2016. 45с.
2. Вареньга, Ю. В. Удосконалення фізичної підготовки працівників МВС України на етапі професійного становлення. 2017. 56с.
3. Дідковський В.А., Бондаренко В.В., Кузенков О.В. Фізична підготовка працівників Національної поліції України. 2021. 73 с.